

5.50 do 7.75; bikji za klanje od Din 7 do 8, klavne krave debele od Din 6.75 do 7.50; plemenske krave od Din 5 do 6.50; krave za klobasjarje od Din 4 do 5; molzne krave od Din 6.50 do 7; breje krave od Din 6.25 do 7; mlada živina od Din 7.50 do 9; teleta od Din 10 do 11. Prodanih je bilo 368 komadov, od teh za izvoz v Avstrijo 31, v Italijo pa 14 komadov.

Svinjski sejem v Mariboru dne 25. julija 1930. Pripeljanih je bilo 198 svinj in dve kozi. Cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5 do 6 tednov stari od 100 do 150 Din; 7 do 9 tednov stari od 200 do 250 Din; 3 do 4 mesece stari od 300 do 350 Din; 5 do 7 mesecev stari od 450 do 500 Din; 8 do 10 mesecev stari od 600 do 850 Din. Eno leto stari od 1000 do 1100 Din. 1 kg žive teže so prodajali po Din 11 do 18; 1 kg mrtve teže pa po Din 15 do 17. Prodanih je bilo 155 komadov.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg od Din 18 do 20; volovsko meso II. vrste 1 kg od Din 16 do 18; meso od bikov, krav in telic 1 kg od Din 10 do 14; telečje meso I. vrste 1 kg od Din 22 do 30; telečje meso II. vrste 1 kg od Din 16 do 20; svinjsko meso sveže 1 kg od Din 15 do 30.

Pri prehlajenju, hripi, vnetju v vratu, oteklih mandljih, živčnih bolečinah, trganju v udih storite dobro, če poskrbite za vsakdanje izpraznitve črevesa s tem, da popijete pol čaše naravne »Franz Josefove« grenčice. Po sodbah univerzitetnih klinik se odlikuje »Franz Josefova« voda radi sigurnega učinka pri prijetni uporabi. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

DRUŠTVOM IN PRIJATELJEM IZOBRAZBE.

Prosvetna zveza v Mariboru je v svojem vzvišenem prizadevanju za razširjanje prave prosvete in izobrazbe med široke plasti slovenskega ljudstva pričela izdajati posebno prosvetno knjižnico in sicer bo izšla vsak mesec po ena prosvetna knjižica, v kateri se bodo razpravljala in obravnavala najvažnejša in najbolj pereča sodobna vprašanja. Te dni je izšel prvi zvezek omenjene knjižnice, ki vsebuje odlično ter

vsestransko poučno razpravo bogosl. profesorja in predsednika Prosvetne zveze **dr. J. Hehnjeca**; omenjena razprava pod naslovom »Sodobne naloge ljudske prosvete« je spisana zelo poljudno, tako da jo bo lahko vsakdo s pridom in užitkom prečital. Je pa obenem ta prvi zvezek s svojo vsebino programatične važnosti glede usmerjanja našega prosvetnega gibanja v najširše plasti našega naroda. Te razprave, ki bodo izhajale v omenjeni prosvetni knjižnici, bodo lahko služile našim prosvetnim delavcem za društvena predavanja in izpopolnjevanja na posameznih toriščih splošne izobrazbe. En izvod stane samo 1 dinar; priporočljivo je, da naročijo posamezna društva več izvodov, ki jih naj potem razpečavajo med svoje članstvo. Naročila sprejema Prosvetna zveza v Mariboru, Aleksandrova cesta 6.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Fantovski in deklški krožek bralnega društva pri Sv. Juriju ob Ščavnici priredita v nedeljo, dne 3. avgusta ob 3. uri popoldne pri g. Pergerju veliko prosvetno akademijo. Po pestrih telovadnih točkah se bo uprizorila dvodejanska šaloigra »Doktor Vseznale«. Prijatelji naše mladine, udeležite se te njene prireditve, da ji s tem date pobudo za nadaljno delovanje. — Bog živi!

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, telefon št. 23-58. Najmodernejši urejen za operacije. Diatermija, višinsko solnce, tonizator, infrardeča žarnica. Cene zmjerne. 581

Odkod so bill lasje. Hčerka: »Mama, glej, tule imaš pa bel las!« — »Vidiš, hčerka,« odgovori mati, »to je odtod, ker me vedno tako jeziš.« — Hčerka: »Oh, mama, kako si morala še le ti jeziti babico, ker ima vse bele lase!«

Seljak je učil svojo ženo v računstvu in ji dokazoval, da se različne stvari ne morejo seštevati, rekoč: »Ti ne mo-

reš reči, da sta dve raci in dve uri štiri race.« — Žena: »Skoro, da ne!« Mož: »Kaj praviš, skoro da ne, ker je gotovo, da ne!« — Žena: »Kako naj to razumem, ko si mi včeraj pa rekel, da je dva litra mleka in dva litra vode — štiri litre mleka!«

Natančen hlapec. Graščak reče konjarju: »Jurček, bodi s konjem prijazen! Gladi ga, govori kaj z njim!« — Jurček obljubi, da bo. Drugi dan gre graščak v hlev gledat, kako hlapec izpolnjuje ukaz. »Kaj delaš, Jurček?« mu reče, ko vidi hlapca, kako sedi na jasliah in drži časnik v roki. »Gospod,« pravi Jurček, »ukazali ste mi, naj s konjem govorim; ker mi ravno ni prišlo nič na misel, pa mu čitam časnike na glas!«

Vabilo. »Radi bi sprejeli vašo hčerko za par tednov v našo hišo, ali žal smo nekoliko omejeni.« — »Nič ne škodi. Moja Ema tudi ni ravno ena izmed prebrisanih!«

Višek raztresenosti. Ko je mislil profesor M. zapustiti krčmo, je gledal okoli kot bi kaj iskal. Krčmar: »Kaj pa iščete, gospod profesor?« — Profesor: »Dežnik mi manjka.« — Krčmar: »Saj ga imate vendar čez roko obšenega.« — Profesor: »Hvala! Dobro, da ste me na to opozorili, drugače bi prišel brez dežnika domov!«

Srečni pajek. Gospa: »Cele tedne se že razpenja v kotu salona pajčevina. Kdaj jo mislite, Minka, omesti?« — Služkinja: »Milostljiva, ali je to pajčevina? Jaz sem pa mislila ves čas, da spada to k radio-aparatu!«

Ob počitnicah. Otroci so si ogledovali mariborsko stolnico, v kateri so pri lavnem oltarju postavljeni apostoli. Ko so jih šteli, so jih naštel deset. »Kje pa sta še dva apostola?« je vprašal eden deček. Drugi mu je pa odgovoril: »Na počitnice sta šla!«

Ob pomanjkanju moke. Učitelj v šoli: »Ako stane 1 kg moke 2 Din, koliko bi trehalo denarja za 20 kg?« — Učenc živahno: »Prosim, gospod učitelj, kje se pa dobi sedaj 20 kg moke in to po 2 Din? Bi povedal materi.«

nakopljeva jezo mestnega sodnika in pisarja, bo trpela naša skupna stvar.«

»To prepusti meni. Samo te prosim, da mi posodiš za jutri zvečer hlapca in dva konja, na katerih se da dobro jezdit.«

»Kaj nameravaš s tem,« vpraša grof Tatenbah, »lahko si vzameš zaželjeno, toda še enkrat ti rečem, bodi previden.«

»Ne brigaj se za to, kar storim jaz, za to sem jaz odgovoren.«

Nato sta se prijatelja ločila in šla k počitku.

Monika je res bila obljubila sestanek grofu Thurnu, saj je bila vsa prevzeta od lepih besedi ter prijaznega vedenja plemenitaša. V svoji nezkušenosti je verjela vsem njegovim besedam, posebno, da jo ljubi ter jo hoče osrečiti. Prosil jo je, da bi mu dovolila sestanek, ker edino takrat ji more vse natančno razložiti, naj bo uverjena, da nima nobenih drugih namenov. Monika je po daljšem obotavljanju res privolila v to. Drugi dan ob sedmih zvečer, tako mu je rekla, naj pride do vrat, skozi katera se pride v vrt, odklenila jih bo ter pride tja, ker ob tem času ne bo očeta doma.

Notranji glas jo je svaril: Monika bodi previdna; ne zaupaj mu; nevarnost se ti bliža; kaj

poreče tvoj skrbni oče; spomni se svoje rajne matere. Toda kmalu je pozabila na to. Samo iz radovednosti grem, rekla je sama pri sebi, saj sem v vrtu, in če bi imel grof Thurn druge namene, lahko zbežim v hišo, kjer sem na varnem.

Tako se je izgovarjala sama pred seboj ter nestrpno čakala trenutka, da pride večer. Da ne bi vzbudila suma, je obdržala navadno obleko. Ko je odšel oče na rotovž, pripravila je tudi vse, da bi mogla biti ob določenem času pri vratih.

Srce ji je bilo nemirno, ko je zatonilo solnce za Kozjakom, saj se je bližal čas, ko pride on, ki ga je vzljubila v tem kratkem času, kar ga je videla. Danes zve, ali res misli pošteno. O, kakšna sreča, kako bo oče ponosen, ko vidi svojo hčer srečno!

Nedolžno bitje ni slutilo, da je med tem časom preiščeval grof Thurn, kako bi kakor jastreb ugrabil svoj plen in ga spravil na varno mesto, kjer bi bil popolnoma v njegovi oblasti.

V Freihausu je takrat bil za konjarja hlapec po imenu Konrad. Doma je bil s Kozjaka, premeten, sicer pa zvest služabnik. Imel je nekdanjo nezgodo, da je v sporu med fanti prizadjal enemu težjo rano, kar bi imelo za posledico precejšnjo kazen. Toda mestni pisar Koder se je

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike

so lepe tiskovine;

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru, Koroška c. 5